

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. III. Alia difficultas expeditur, & quandonam Sacramentum Confirmationis
à Christo fuerit institutum, breviter declaratur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

charitatis, quod per modum cibi spiritualis institutum est.

15. Respondeo in primis falsum esse, quod per solam nutritionem acquiratur robur & firmitas, nam etiam unctione & exercitatione, aliisque modis acquiritur. Secundo dico, firmitatem & corroborationem quae datur per Confirmationem, non esse quamlibet, sed veluti militarem & athleticam, ad fidem fortiter profitendam, & defendendam. Addo quod, corroboratio & firmitas per nutritionem, non nisi sentim & longo tempore habetur: Deo autem placuit firmitatem spirituales citius perficere, ut etiam fecit in Apostolis infusione illa mirabili Spiritus sancti in die Pentecostes, cui respondet quoad effectum Confirmatio sacramentalis. Unde Hieronymus in dialogo contra Luciferianos: *Disce hanc observationem* (confirmandi baptizatos) *ex ea auctoritate descendere, quod post ascensum Domini, Spiritus sanctus ad Apostolos descendit.*

§. III.

Alia difficultas expeditur, & quandam sacramentum Confirmationis à Christo fuerit institutum, breviter declaratur.

16. Licet certum sit, & ab omnibus Catholicis concessum, sacramentum Confirmationis, immediate à Christo fuisse institutum, sicut & alia novae legis sacramenta, nam ut ait D. Thomas hic art. 1. ad 1. *Instituere novum sacramentum pertinet ad potestatem excellentiae, quae competit soli Christo.* Sed quandam tale sacramentum ab ipso institutum fuerit, valde incertum est, & varia circa hoc circumferuntur Authorum placita. Aliqui enim volunt, Christum instituisse sacramentum Confirmationis Matthaei 19. cum pueris manus imposuit. Ita Bachonius in 4. dist. 7. quæst. 1. art. 1. Canisius titulo de Confirmatione in principio, imò & Concilium Senonense in Decretis fidei cap. 10.
17. Sed hæc sententia communiter rejicitur, Tum quia inter illos pueros plurimi non erant baptizati, quibus subinde non poterat applicari Confirmatio; unde Hieronymus & Anselmus dicunt parvulos illos oblatos fuisse Christo, ut benedicerentur, & curarentur ab infirmitatibus. Tum etiam, quia ut ait D. Thomas hic art. 1. ad 1. non debuit ante Ascensionem Christi administrari hoc sacramentum, in quo datur plenitudo Spiritus sancti, qui ut dicitur Joan 7. non fuit datus, nisi Jesus esse glorificatus. Nec obstat auctoritas Concilii Senonensis, quia tantum est Provinciale, & à Summo Pontifice confirmatum non fuit.
18. Alii docent institutum fuisse hoc sacramentum, quando Joan. 20. Christus dixit Discipulis, *Accipite Spiritum sanctum*, quia tunc data fuit illis potestas illud administrandi, cum tunc solum sint ordinati Episcopi. Ita Coninek art. 1. dubio 2. & Layman libro 5. summa Tractatu 3. cap. 1.
- Verum hæc opinio non videtur probabilior, quam præcedens. Tunc enim datus est Spiritus sanctus Apostolis ad remittenda peccata: Atqui hoc sacramentum non est institutum ad remittenda peccata, sed ad augmentum gratiae: Ergo tunc institutum non fuit. Nec obstat, quod tunc Apostolis data fuerit facultas hoc sacramentum ministrandi, cum enim minister sit causa tantum efficiens sacramenti, subindeque ad intrinsecam ejus constitutionem non pertineat, sicut mate-

ria & forma, tunc sacramentum aliquod non censetur institui, cum minister ejus designetur, sed solum cum ejus materia & forma exhibeantur. Unde Baptismus (ut supra ostensum est) non fuit institutus, quando Apostolis data fuit potestas baptizandi, sed quando Christus in Jordane baptizatus est, quia tunc ejus materia fuit designata, & contra etiam mundissima carne Christi consecrata. Quare his opinionibus rejectis, Dico secundo, longè probabilius esse, sacramentum Confirmationis fuisse institutum in nocte cenæ.

Probat ex Fabiano Papa Epistola 2. cap. 1. ubi hæc scribit: *In illa die Domini Iesus, post cenam cum Discipulis suis, & lavit eorum pedes, & sanctis Apostolis Prædecessores nostris accepimus, & bisque reliquerunt, Christum consecrare docuit.* Item docent Clemens lib. 3. Constit. cap. 16. & 17. & Cyprianus serm. de unctione Christinatis. Atque hæc est ratio, cur Ecclesia Catholica quatenus in die cenæ, novum Christum consecrat.

Dico, D. Thomas hic art. 1. ad 1. ait, quod Christus instituit hoc sacramentum, non extendendo promittendo: At promittere sacramentum peccasse, non est ipsum instituire: Ergo Christus instituit Confirmationis in nocte cenæ non instituit, sed duntaxat promisit.

Respondeo aliud esse quod Christus in nocte cenæ promiserit effectum sacramenti Confirmationis, & aliud quod ipsum sacramentum promiserit: secundum quidem non est institutum sacramentum, sed non asseritur à D. Thomas ipsum verò & intenditur à D. Thomas tantum ex verbis sequentibus patet, & sufficit ut sacramentum dicatur institutum.

ARTICULUS II.

Quæ sit materia & forma sacramenti Confirmationis?

Dico primò, materiam remotam sacramenti Confirmationis esse Christum, consecratum ex oleo per Episcopum benedictum, & balsamum. Constat ex Florentino in decreto Eugenii, & ex Tridentino sessione 7. can. 2. nec non ex Patribus infra referendis.

Congruentiam assertit D. Thomas hic art. 1. oleum enim quod pingue est, & natura sua manat ac diffundit, gratia plenam ordinem designat, quæ in hoc sacramento tribuitur, & per Spiritum sanctum à Christo capite in alios redundat: balsamum verò propter fragrantiam odoris, significat fideles virtute hujus sacramenti, eam virtutis suavitatem effundere, quæ in alios redundat, ita ut illud Apostoli 2. ad Corinthios 2. *Christi bonus odor sumus*, dicere possint.

Circa hanc conclusionem, & hujus sacramenti materiam, quatuor occurrunt difficultates breviter hic discutendæ, & resolvendæ.

§. I.

Resolutio primæ difficultatis.

Prima difficultas est, an unctio christinatis sit ita determinatè necessaria ad effectum hujus sacramenti, ut sine illa per nudam manuum impositionem conferri nequeat? Ratio dubitandi est, quia Apostoli in primitiva Ecclesia, per nudam manuum impositionem conferrebant hoc